

Mámo, mamko, co já dělám,
měl sem děvča, už ho nemám,
to je cérka taková,
ona synka zachová.

Ona synka zachovála
od večera až do rána,
spi, Janošku, do rána,
přide pro ťa tvá máma.

Máma, máti ráno stała,
na Janoška zavołała,
pod' Janošku, pod' dómu,
verbujú ťa na vojnu.

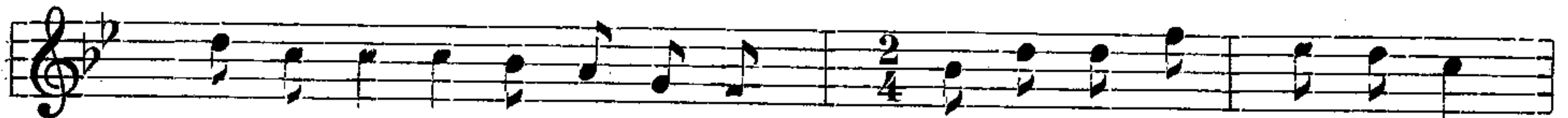
Na vojnu ho verbovali,
na dva bubny bubnovali,
na dvě trúby trúbili,
dyž Janoška budili.

1127:

Z Mútěnic.

Volně.

Slú-nečko z rá-na vy-chá - zí, slú-nečko z rá - na vy - chá-zí,

smutná no-vi - na dochá - zí, smut-ná no-vi - na dochá-

zí.

[: Slúnečko z rána vychází, :]
[: smutná novina dochází. :]

[: Že já mám na vojnu jít, :]
[: otce, matku opustit. :]

[: Dyž pláče otec a matka, :]
[: šak zaplače za synáčka. :]

[: Dyž zaplače moja milá, :]
[: tá zaplače za frajíra. :]

[: U muziky sem nejmenší, :]
[: na aksendě sem největší. :]

[: U muziky za dveřama, :]
[: na aksendě před pánama. :]

[: Jak ňa z míry odstaviši, :]
[: hned ňa vědli k héjtmanovi. :]

[: Od héjtmana k dochtorovi, :]
[: sú-li zdravé moje žily. :]

[: Moje žily jako kvítí, :]
[: može ze mňa voják býti. :]